

สตรีและมิชชันนารีคือชีวิตที่เป็นพร

โดย ผป.ดร.บรรจง ชมภูวงศ์

รองผู้อำนวยการโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

ฝ่ายการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน

“จงดูผู้รับใช้ของเรา ผู้ซึ่งเราเชิดชู ผู้เลือกสรรของเรา ผู้ซึ่งใจเราปิติยินดี...” อิสยาห์

42:1

สิงหาคมปีนี้คนไทยมีความสุขอย่างเหลือล้น เพราะเป็นโอกาสที่จะได้ถวายความจงรักภักดี และร่วมกันถวายพระพรแด่องค์สมเด็จพระราชินีเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา และวันแม่แห่งชาติเป็นปีที่ในหลวงทรงครองสิริราชสมบัติครบหกสิบปี สมเด็จพระราชินีทรงยื่นหัตถ์เคียงข้างพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงอุทิศพระองค์ด้วยพระราชหฤทัยที่เปี่ยมด้วยความรักและพระเมตตา เพื่อช่วยเหลือปวงประชาราษฎร์ให้ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข เป็นมิ่งขวัญของปวงชนชาวไทยตลอดมา

เดือนนี้เช่นเดียวกันสภาคริสตจักรฯ ได้กำหนดไว้ให้ระลึกถึงสตรีและมิชชันนารีผู้รับใช้ที่พระเจ้าเลือกสรรและพอพระทัยซึ่งเป็นของประทานจากพระเจ้าสำหรับเราทุกคน ผมเคยตั้งคำถามถามตัวเองและเพื่อน ๆ ว่า “หากขาดสตรีแล้วโลกนี้จะเป็นอย่างไหน” ก็ได้คำตอบว่า “หากขาดสตรีโลกนี้ไม่มีอนาคต” เพราะสตรีคือผู้ใดกำเนิดทารกซึ่งจะเติบโตขึ้นเป็นคนรุ่นใหม่และอนาคตของโลกนั่นเอง อีกคำถามหนึ่งก็คือ “หากขาดมิชชันนารีแล้วโลกนี้จะเป็นอย่างไหน” คำตอบก็คือ “โลกนี้จะไม่ได้อินข่าวประเสริฐของพระเจ้าและเรื่องราวของพระเยซูคริสต์” และชาวโลกคงจะอยู่อย่างสิ้นหวัง

วันนี้ให้เราพิจารณาว่าสตรีและมิชชันนารีช่วยเติมเต็มชีวิตของเราแต่ละคน ช่วยให้คริสตจักรเข้มแข็งและช่วยให้โลกนี้น่าอยู่เพียงใด ผมเชื่อว่าเราทุกคนเติบโตขึ้นภายใต้ร่มพระคุณความรักของพระเจ้ามาจนถึงวันนี้ก็เพราะพระเจ้าอวยพรให้เรามีสตรีตัวเล็ก ๆ แต่มีความรักที่ยิ่งใหญ่เป็นผู้อุ้มท้อง ให้กำเนิดและยอมลำบากเพื่อเลี้ยงดูชูเรตั้งแต่เล็กจนโต ส่วนมิชชันนารีนั้น นับว่าเป็นผู้รับใช้ซึ่งพระเจ้าทรงแต่งตั้งให้นำข่าวประเสริฐมาสู่เราตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน บางท่านต้องเสียชีวิตระหว่างการเดินทาง บ้างก็ถูกข่มเหง บ้างก็ต้องเผชิญอุปสรรคนานา แต่ไม่เคยย่อท้อ ชีวิตของสตรีและมิชชันนารีจึงล้วนออกเป็นพร ความจริงแล้วพระพรของพระเจ้าที่ผ่านชีวิตของสตรีและมิชชันนารีมากมาย แต่วันนี้ขอเชิญชวนท่านนับพระพรที่ยิ่งใหญ่สามประการผ่านชีวิตของสตรีและมิชชันนารีดังนี้

พรประการแรก ก็คือ พรแห่งความเชื่อศรัทธา ด้วยความเชื่อศรัทธาในพระเจ้า ทำให้สตรีแต่ละคนยอมมอบถวายชีวิตรับใช้พระเจ้า และเข้าคิดสนิทอยู่กับพระองค์ทุกวัน ให้ทุกครอบครัวที่เข้มแข็งจะมีสตรีผู้หนึ่งยืนหยัดเพื่อเลี้ยงดูลูก ๆ และสามีตลอดจนญาติมิตรที่ผ่านเข้าออกครัวเรือนของเธอ ผมขอบคุณพระเจ้าที่ได้เห็นชีวิตของคุณยายและแม่ที่สำแดงถึงความเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้าตั้งแต่ผมเริ่มจำความได้ก็เห็นคุณยายและแม่แสดงออกถึงความเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า คุณยายจะช่วยคุณตาต้อนรับและดูแลผู้รับใช้และทุกคนที่มาเยี่ยมคริสตจักรทุ่งต้อม อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ตลอดเวลาที่มีชีวิต คุณแม่ของผมยืนหยัดเพื่อเลี้ยงดูลูก ๆ ของแม่ให้ใกล้ชิดพระเจ้า แม่แม่จะยากจนแต่แม่ก็เก็บเงินส่วนหนึ่งว่าจ้างสามล้อถีบให้มารับส่งเราไปเรียนรวิฯ ที่โบสถ์ทุกวันอาทิตย์ แม่ทำงานหนักเพื่อจะเลี้ยงน้อง ๆ ของแม่และต้อนรับญาติสนิทมิตรสหายทุกคนที่แวะมาเยี่ยมเยียน แม่ภูมิใจที่เป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรด้วยการไปนมัสการและมีส่วนร่วมในกิจกรรมของคริสตจักรเสมอ

ในส่วนของมิชชันนารี ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1971 ผมได้พักอาศัยอยู่กับ ศาสนาจารย์ วิลเลียม โจเซฟ โยเดอร์ (ที่ทุกคนเรียกอาจารย์บิล) คณบดีคณะศาสนศาสตร์แมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ ได้เห็นความเชื่อศรัทธาที่สั่นออกมาเป็นการกระทำจากชีวิตของท่านตลอด ในการที่ท่านตัดสินใจเดินทางจากบ้านเกิดเมืองนอนจากญาติมิตรมารับใช้พระเจ้าในประเทศไทย ท่านไม่เพียงแต่จะรับใช้ในงานที่ได้รับมอบหมายแต่ยังทำงานมากยิ่งขึ้นนั่นคือทำให้บ้านของท่านเป็นบ้านแห่งพระพรเป็นที่พักสำหรับคนที่ทุกข์ใจต้อนรับทุกคนในทุกโอกาส และรับเอาเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือเข้ามาเลี้ยงดูลูกของคุณแม่ว่าจะต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ มากมาย

พรประการที่สอง คือพรแห่งความหวัง ทั้งสตรีและมิชชันนารีผู้มีความเชื่อในพระเจ้าจะมีพลังแห่งความหวังในหัวใจ ซึ่งทำให้ดำเนินชีวิตอย่างสดใสและมีสันติสุข พร้อมเผชิญหน้ากับปัญหาและมรสุมชีวิตพลังแห่งความหวังช่วยให้สตรีและมิชชันนารีมองโลกในแง่ดีเสมอ ไม่ว่าจะพบเจออุปสรรคปัญหาในชีวิตน้อยใหญ่แม่จะบอกเราด้วยความหวังเสมอว่าพระเจ้าจะช่วยเราแก้ปัญหาและชนะอุปสรรคทุกอย่างในชีวิต แม่ของลูกทุกคนจึงเป็นคนที่ใช้ชีวิตด้วยความหวังใจในพระเจ้า

ท่านองเดียวกันอาจารย์บิล โยเดอร์ได้สอนเราให้ตั้งมั่นคงอยู่ด้วยความหวังในพระเจ้า ขณะที่เราอาศัยอยู่กับท่าน ทุก ๆ เช้า เราจะนั่งล้อมวงกันในห้องรับแขกเพื่ออธิษฐานและนมัสการโดยใช้หนังสือห้องชั้นบนเป็นหลักยึดเรกันนำมนัสการ บ่อยครั้งที่ท่านจะบอกพวกเราว่า “ไม่ว่าพรุ่งนี้หรือสัปดาห์ถัดไป จะมีเงินซื้ออาหารมาเลี้ยงพวกเราหรือไม่ แต่ก็ให้อธิษฐานขอบคุณพระเจ้าด้วยกัน” หลังจากนั้นมักจะมีกลุ่มสตรีของคริสตจักรหรือกลุ่มอนุชนหรือชั้นเรียนรวิฯ ส่งเงินมาช่วยพวกเราเสมอ ประสบการณ์เหล่านี้ทำให้เราอยู่ได้ด้วยความหวังในองค์พระเจ้า เราจึงไม่สงสัยเลยว่าไม่ว่าสถานการณ์

วันนี้จะเลวร้ายเพียงไร พระเจ้าทรงอยู่เคียงข้างจะทรงช่วยเราเสมอดังเนื้อเพลงว่า “พระเจ้าประทานหนทางแก่ฉันเสมอ”

พรประการที่สาม (ผมไม่ใช่คำว่าประการสุดท้ายก็เพราะยังมีพรอีกมากมายจากชีวิตของสตรีและมิชชันนารี) คือพรแห่งความรัก พรอันยิ่งใหญ่ที่เกิดจากความรักของพระเจ้าดังที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “เราทั้งหลายรัก ก็เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน” (1 ยอห์น 4:19) ผมได้เห็นความจริงข้อนี้ในชีวิตของแม่และสตรีหลายคน รวมถึงมิชชันนารีทุกคนที่ยอมถวายตัวรับใช้พระเจ้าอย่างทุ่มเทและเสียสละด้วยความรักที่ยิ่งใหญ่ในหัวใจ เป็นความรักที่อดทนนานและกระทำคุณให้ ยอมทนลำบากเหน็ดเหนื่อยและทำงานหนักเพื่อให้ครอบครัว สมาชิกคริสตจักรและผู้อื่นได้อิ่มท้องและสุขสบายใจ ไม่เคยเรียกร้องเอาอะไร ไม่เคยเรียกหาวันหยุดพิเศษ โบนัส หรือโล่เกียรติยศจากใคร ไม่เคยบ่นร้อนบ่นหนาว ไม่เคยบ่นว่าต้องทำงานจนดิ้นรน ตอนเป็นเด็กผมเห็นตะเกียงหรือโคมไฟที่จักรเย็บผ้าของแม่ ไม่เคยดับ บางครั้งผมหลับแล้วตื่นขึ้นมาตอนดึกก็เห็นแม่ยังเย็บผ้าอยู่ แม่ของผมมองโลกและทุกคนในแง่ดี แม่ไม่เคยโกรธใคร ด้วยพลังรักที่ยิ่งใหญ่ในหัวใจแม่จึงยกโทษให้กับทุกคน แม่ยังเป็นตัวอย่างอันดีในเรื่องความรักอดทนนานสำหรับคนเป็นภรรยา แม่รักพ่ออย่างสุดใจไม่ว่าพ่อจะทำผิดและทำร้ายแม่กี่ครั้งก็ให้อภัยทุกครั้ง

ในส่วนของมิชชันนารี เราได้ศึกษาและอ่านเรื่องราวชีวิตของมิชชันนารีทั้งที่เดินทางมารับใช้ในประเทศไทยและทั่วโลกจะพบว่าต้องฝ่าความยากลำบากตั้งแต่ต้นเลยทีเดียว หลายคนจากบ้านเกิดมาแล้วก็ไม่ได้กลับอีกเลย เพียงเพื่อได้รับใช้และถวายเกียรติแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า ยืนหยัดเพื่อประกาศข่าวประเสริฐด้วยคำพูดและการกระทำ ไม่เคยย่อท้ออย่างผลงาน ไม่เคยเรียกร้องค่าตอบแทน ไม่เคยแสวงหาผลประโยชน์จากใคร แต่กลับให้จนตัวเองต้องเจ็บปวดและบางครั้งถึงแก่ชีวิต ถึงกระนั้นก็ไม่เคยปริปากบ่น แต่กลับยกโทษและให้อภัยเสมอ ทำให้พระกิตติคุณแพร่กระจายไปทั่วโลกและพระเจ้าได้รับเกียรติ

พรสามประการผ่านชีวิตของสตรีและมิชชันนารีย่อมยืนยันความจริงในคำกล่าวของอาจารย์เปาโลที่ว่า “ดังนั้นยังตั้งอยู่สามสิ่งคือ ความเชื่อ ความหวัง และความรัก แต่ความรักใหญ่ยิ่งที่สุด” (1 โครินธ์ 13:13) ผมเชื่อว่าพรสามประการที่เราได้พิจารณาร่วมกันในวันนี้ หากเราทุกคนได้ตราไว้กลางดวงใจเสมอ ก็จะช่วยให้ชีวิตของเราเติบโตอย่างกล้าแกร่งเข้มแข็งมั่นคงยิ่งขึ้นในองค์พระผู้เป็นเจ้าแม้ว่าสถานการณ์รอบข้างจะเลวร้ายปานใดก็ตาม ผู้คนรอบข้างจะเป็นเช่นไรก็ตาม เราจะยืนหยัดอยู่ได้เป็นประชากรแห่งความหวังที่ถือคบเพลิงหรือตะเกียงส่องสว่างแก่ทุกคนที่อยู่รอบข้างเรา และในทุกหนแห่งที่พระเจ้าทรงนำย่างเท้าของเรา เพื่อชีวิตของเราจะเป็นพรและเป็นจริงดังพระวจนะของพระเจ้า “จงดูผู้รับใช้ของเรา ผู้ซึ่งเราเชิดชู ผู้เลือกสรรของเรา ผู้ซึ่งใจเราปีติยินดี...” อามิน

ที่มา : ข่าวคริสตจักร สภาคริสตจักรในประเทศไทย, ปีที่ 75 ฉบับที่ 674 สิงหาคม 2006, หน้า 27-28.